ALEM-İ MİSAL

“Demek şu mevcudat ve şuunat ile ve dünyaya ait gayeleri ortasında bu derece nisbetsizlik, kat'iyyen şehadet eder ki; bu mevcudatın yüzleri âlem-i manaya müteveccihtir, münasib meyveleri orada veriyor ve gözleri esma-i kudsiyeye dikkat ediyorlar, gayeleri o âleme bakıyor. Ve özleri dünya toprağı altında, sünbülleri âlem-i misalde inkişaf ediyor. İnsan istidadı nisbetinde burada ekiyor ve ekiliyor, âhirette mahsul alıyor.”[1]

Bu dünya bir tarla,alemi misal ise bir ofis.Sünbül verip inkişaf etmiş olduğu alemdir. “Hava unsuru da bir –Hüve-olarak âlem-i misal ve âlem-i manaya bir anahtar oldu.”[2]

Hava unsuru sürekli faaliyetleriyle alem-i misalin sünbül misal açılmasına vesile olmaktadır.

“Demek herbir ağacın, herbir yıldızın cüz'î birer tesbihatı olduğu gibi; zeminin de ve zeminin herbir kıt'asının da ve herbir dağ ve derenin de ve berr ve bahrının da ve göklerin herbir feleğinin de ve her bir burcunun da birer tesbih-i küllîsi vardır. Şu binler başları olan zeminin her başında yüzbinler lisanlar bulunan ve her lisanda yüzbin tarzda tesbihat çiçeklerini, tahmidat meyvelerini, âlem-i misalde tercümanlık edip gösterecek ve âlem-i ervahta temsil edip ilân edecek, ona göre elbette bir melek-i müekkeli vardır.”[3]

Bu dünyada yapılan tesbih ve tahmidler hakikatlarıyla alem-i misalde temessül edip görülmekte,gerçek manaları ve hüveyetleri ortaya çıkmaktadır.

“Hattâ evliyadan, ziyade nuraniyet kesbeden ve ebdal denilen bir kısmı, bir anda birçok yerlerde müşahede ediliyormuş. Aynı zât, ayrı ayrı çok işleri görüyormuş. Evet nasıl cismaniyata cam ve su gibi şeyler âyine olur. Öyle de, ruhaniyata dahi hava ve esir ve âlem-i misalin bazı mevcudatı âyine hükmünde ve berk ve hayal sür'atinde bir vasıta-i seyr ü seyahat suretine geçerler ve o ruhanîler hayal sür'atiyle o meraya-yı nazifede, o menazil-i latifede gezerler. Bir anda binler yerlere girerler.”[4]

Aynalar yalan söylemezler.Ayna misal alemi misalde de nuraniyet kesbeden veli zatlar velayetleriyle bir çok inkişaf etmiş,hakikatları görülen yerleri gezebilirler.

“Hem bil ki: Her yeni gün, sana hem herkese, bir yeni âlemin kapısıdır. Eğer namaz kılmazsan, senin o günkü âlemin zulümatlı ve perişan bir halde gider, senin aleyhinde âlem-i misalde şehadet eder. Zira herkesin, her günde, şu âlemden bir mahsus âlemi var. Hem o âlemin keyfiyeti, o adamın kalbine ve ameline tabidir. Nasılki âyinende görünen muhteşem bir saray, âyinenin rengine bakar. Siyah ise, siyah görünür. Kırmızı ise, kırmızı görünür. Hem onun keyfiyetine bakar. O âyine şişesi düzgün ise, sarayı güzel gösterir. Düzgün değil ise, çirkin gösterir. En nazik şeyleri kaba gösterdiği misillü; sen kalbinle, aklınla, amelinle, gönlünle, kendi âleminin şeklini değiştirirsin. Ya aleyhinde, ya lehinde şehadet ettirebilirsin.”[5]

Alem-i misal insanın gerçek siret ve suretinin göründüğü alemdir.İnsanın alemi misaldeki gerçek hüviyeti,bu alemdeki amellerine göre şekillenmektedir.Nurlu ise nurlu olarak,zulmani ise zulmani

olarak vücut bulacak,rengine göre renklenecektir.

“Eğer o istidad çekirdeğini İslâmiyet suyu ile, imanın ziyasıyla ubudiyet toprağı altında terbiye ederek, evamir-i Kur'aniyeyi imtisal edip cihazat-ı maneviyesini hakikî gayelerine tevcih etse, elbette âlem-i misal ve berzahta dal ve budak verecek ve âlem-i âhiret ve Cennet'te hadsiz kemalât ve nimetlere medar olacak bir şecere-i bâkiyenin ve bir hakikat-ı daimenin cihazatına câmi' kıymettar bir çekirdek ve revnakdar bir makine ve bu şecere-i kâinatın mübarek ve münevver bir meyvesi olacaktır.”[6]

Bu dünyasını kurutan bir insan,alemi misal olan gerçek hayattaki şekliyle de kurumuş olarak dirilecek ve öyle de muamele görecektir.Dünya kalıblarına göre ahiretteki derecesi oluşan bir insanın hali,alem-i misalde görülmektedir.Alem-i misaldeki aldığı şekle göre de cennet veya cehenneme sevkedilecektir.

“Sevr" ve "Hut" isminde ve âlem-i misalde sevr ve hut timsalinde berrî ve bahrî hayvanat nâzırlarından iki melaiketullah, âdeta bir koca öküz ve cismanî bir balık zannedilerek hadîse ilişilmiş. “[7]

Dünyanın iki temel geçim kaynağı olan buğday ve balık yiyeceklerinin misal alemindeki temsilcileri olan melekler,adeta o iki varlığın temsili olarak teşbihle ifade edilmiştir.

“Hadsiz âlem-i misal gibi gayet geniş âlem-i melekût ve gayr-ı mahdud sair uhrevî âlemlere birer mahsulât veya tezyinat veya levazımat gibi onlara münasib şeyleri yetiştirmek için şu dar mezraa-i dünyada, zemin yüzünün tezgâhında ve tarlasında Hakîm-i Zülcelal, zerratı tahrik edip; kâinatı seyyale ve mevcudatı seyyare ederek, şu küçük zeminde o pek büyük âlemlere pek çok mahsulât-ı maneviye yetiştiriyor. Nihayetsiz hazine-i kudretinden nihayetsiz bir seyli, dünyadan akıttırıp âlem-i gayba ve bir kısmını âhiret âlemlerine döküyor.”[8]

Bu dünyanın perdesi arkasında bulunan alem-i misal havuzu,bu dünyadan akan maddi ve manevi sularla dolmaktadır.Alem-i misalin mahsulleri buradan gitmektedir.Bu dünyadaki atom ve hücrelerin belli bir eşyayı oluşturmaları gibi,alemi misaldede tüm mahlukatın gerçek kimliği oluşturulmaktadır.

“...muhtelif vaziyet ve teşekkülde yedi tabaka, herbir tabaka âlem-i arzdan, tâ âlem-i berzaha, âlem-i misale, tâ âlem-i âhirete kadar birer âlemin damı hükmünde birer semanın bulunması, hikmeten, aklen iktiza eder.”[9]

Alem-i misal başlı başına bir alem olup,dünya aleminin insanla ve ona göre şekillenmesi gibi,misal alemi de insan ve amellerine,neticelerine göre şekillenmektedir.

“Nurani şeylere ve ruhaniyata dahi, hava ve esîr ve âlem-i misalin bazı mevcudatı, âyineler hükmünde ve berk ve hayal sür'atinde birer vasıta-i seyr ü seyahat suretine geçerler ki, o nuraniler ve o ruhanîler, hayal sür'atiyle o meraya-yı nazifede ve o menazil-i latifede gezerler. Bir anda binler yerlere girerler.”[10]

Alem-i misal nurani olduğundan,maddi olan dünya gibi engeller mevcut değildir.Hayal önünde

engel tanımadığı gibi,alemi misal gibi alemler de manisiz ve müdahalesiz seyahate münasiptir.

“Hem umum vücud ve bütün hayat ve âlem-i ervah ve âlem-i berzah ve âlem-i misal nim-şeffaf birer âyine-i cemali...”[11]

Diğer alemler gibi misal alemi de Cenâb-ı Hakkın isimlerine tam olmasa da yarım nurani olarak aynadarlık yapıp,onu yansıtmaktadır.Her alem kabiliyetine ve kapasitesine göre ilahi tecelliyi yansıtmaktadır.

İdrâk- maâli bu küçük akla gerekmez,

Zira bu terazi o kadar sıkleti çekmez.

“Kudret-i Zülcelal'in pekçoktur mir'atleri. Herbiri ötekinden daha eşeff ve eltaf pencereler açıyor bir âlem-i misale.”[12]

Ve her alemin mensubları penceresine göre temaşa ediyor.Şeffaflık ve inceliği arttıkça,görüntü daha da netleşiyor.

“Ey yoldaş! Şimdi şu âlem-i misalîden çıkarız, hayalî vehimden ineriz, akıl meydanında dururuz, mizana çekeriz, ederiz yolları ber-endaz.”[13]

Dünyada akıl,çok bağlantı noktaları olmasından ,yavaş ilerlemektedir.Alem-i misalde ise hayal süratinde her şey oluşmaktadır.

“Âlem-i maddî ile âlem-i ruhanîyi birbirinden farketmek lâzım gelir. Birbirine mezcedilse, hükümleri yanlış görünür. Meselâ: Senin dar bir odan var; fakat dört duvarını kapayacak dört büyük âyine konulmuş. Sen içine girdiğin vakit, o dar odayı bir meydan kadar geniş görürsün. Eğer desen "Odamı geniş bir meydan kadar görüyorum", doğru dersin. Eğer "Odam bir meydan kadar geniştir" diye hükmetsen, yanlış edersin. Çünki âlem-i misali, âlem-i hakikîye karıştırırsın.”[14]

Alem-i misalin alanı gayet geniştir.Genişlemeye müsaittir.

“...bir-iki senede devredilen küremizde, o acib tabakalar yerleşemez. Fakat âlem-i mana ve âlem-i misalde ve âlem-i berzah ve ervahta, küremizi bir çamın çekirdeği hükmünde farzetsek, ondan temessül ve teşekkül eden misalî şeceresi, o çekirdeğe nisbeten koca bir çam ağacı kadar olduğundan, bir kısım ehl-i şuhud, seyr-i ruhanîlerinde, Arz'ın tabakalarından bazılarını âlem-i misalde pek çok geniş görüyorlar; binler sene bir mesafe tuttuklarını görüyorlar. Gördükleri doğrudur; fakat âlem-i misal, sureten âlem-i maddîye benzediği için, iki âlemi memzuç görüyorlar; öyle tabir ediyorlar. Âlem-i sahveye döndükleri vakit, mizansız olduğu için, meşhudatlarını aynen yazdıklarından hilaf-ı hakikat telakki ediliyor. Nasıl küçük bir âyinede büyük bir saray ile büyük bir bahçenin vücud-u misaliyeleri onda yerleşir. Öyle de âlem-i maddînin bir senelik mesafesinde, binler sene vüs'atinde vücud-u misalî ve hakaik-i maneviye yerleşir.”[15]

Alem-i misalde ihata lazımdır,aksi takdirde yanlış tesbitler olabilir.

“Ve âlem-i haricîden olan tırnak kadar bir âyine-i vücudun, âlem-i misal tabakasından koca bir şehri içine alır.”[16]

İçerisine bir çok kitabı alan bir cd ve disket ve de insanın kuyruk sokumu gibi.

Eşya zeval ve ademe gitmiyor, belki daire-i kudretten daire-i ilme geçiyor; âlem-i şehadetten, âlem-i gayba gidiyor; âlem-i tegayyür ve fenadan, âlem-i nura, bekaya müteveccih oluyor.

...O Sâni'-i Hakîm'in dünyadan daha güzel, daha nurani olan âlem-i berzah, âlem-i misal, âlem-i ervah gibi diğer menzillerine, başka memleketlerine bir seyr ü seferdir; bir mevt ü adem ve zeval ü firak değil, belki kemalâta kavuşmaktır.”[17]

Devletin resmi daireleri gibi,her bir alemde tesbit edilen ve işlemleri biten hakikatlar bir sonraki aleme sevkediliyor...

“Bir mevcud vücuddan gittikten sonra, zahiren kendisi ademe, fenaya gider; fakat ifade ettiği manalar bâki kalır, mahfuz olur. Hüviyet-i misaliyesi ve sureti ve mahiyeti dahi âlem-i misalde ve âlem-i misalin nümuneleri olan elvah-ı mahfuzada ve elvah-ı mahfuzanın nümuneleri olan kuvve-i hâfızalarda kalır. Demek bir vücud-u surî kaybeder, yüzer vücud-u manevî ve ilmî kazanır.”[18]

Şu alem-i misalde bir arşivdir.

“Şu mevcudat-ı Arziye hususan nebatiye, kalem-i kader-i İlahî onlara bir tertib, bir vaziyet verir; bahar sahifesinde kudret onları icad eder ve güzel manalarını ifade ederek, suretleri ve hüviyetleri âlem-i misal gibi âlem-i gaybın defterine geçtikleri için, hikmet iktiza ediyor ki; o vaziyet değişsin, tâ yeni gelecek diğer bahar sahifesi yazılsın, onlar dahi manalarını ifade etsinler.”[19]

Her şeyin kazuratı bu alemde kalır,mana ve hakikatı alem-i misale geçer.

“Herbir şey -cüz'î olsun küllî olsun- vücuddan gittikten sonra (hususan zîhayat olsa) çok hakaik-i gaybiye netice vermekle beraber; âlem-i misalin defterlerinde olan levh-i misalî üstünde, etvar-ı hayatı adedince suretleri bırakıp, o suretlerden, manidar olan ve mukadderat-ı hayatiye denilen sergüzeşt-i hayatiyeleri yazılır ve ruhaniyata bir mütalaagâh olur.”[20]

Alem-i misal amel defterlerinin yazılıp neşrolduğu alemdir.

“Nuranînin temessülâtı, o nuranî zâtın hassasına mâliktir; onun aynı sayılır, gayrı değildir. Güneşin âyinelerdeki misalleri, Güneşin ziya ve hararetini gösterdiği gibi; melaike gibi ruhanîlerin dahi, âlem-i misalin ayrı ayrı âyinelerinde misalleri onların aynılarıdır, hassalarını gösterirler. Fakat âyinelerin kabiliyetine göre temessül ediyorlar. Nasılki Hazret-i Cebrail Aleyhisselâm, bir vakitte Dıhye suretinde sahabeler içinde göründüğü dakikada, binler yerde başka suretlerde ve Arş-ı A'zam önünde, şarktan garba kadar geniş ve muhteşem kanadlarıyla

secde ediyordu. Heryerde, o yerin kabiliyetine göre temessülü varmış; bir anda binler yerde bulunuyormuş.”[21]

Alem-i misalin hakikat aynası ve projektöründe yansıyanlar mesela Cebrail gibi,yansıdıkları alemde farklı farklı şekil almaktadırlar.Buda o alemlerin farklılığı sebebiyledir.

“Birbirinden eşeff ve eltaf, kudretin çok âyineleri vardır; sudan havaya, havadan esîre, esîrden âlem-i misale, âlem-i misalden âlem-i ervaha, hattâ zamana, fikre tenevvü' ediyor.”[22]

Her bir alemin şeffaflık ve letafeti,bulunduğu konum itibariyledir.

“Herbir mevcud, vücuddan gittikten sonra, ifade ettiği manalar ve arkasında bâki kalan hüviyet-i misaliyesi, âlem-i misalde mahfuz kalır. Hem hayatının etvarıyla "mukadderat-ı hayatiye" denilen sergüzeşte-i hayatiyesi âlem-i misalin defterlerinden olan levh-i misalîde yazılır. Ruhanîlere, daimî mevcud bir mütalaagâh olur. Hem cinn ve insin amelleri gibi, âhiret pazarına ve âlem-i âhirete gönderilecek mahsulâtı bâki kalır. Hem etvar-ı hayatiyeleriyle ettikleri enva'-ı tesbihat-ı Rabbaniye bâki kalıyor. Hem şuunat-ı Sübhaniyenin zuhuruna medar çok şeyleri arkasında mevcud bırakır, öyle gider.”[23]

Alem-i misal bilgisayarın ana kartı gibidir.Tüm bilgiler orada depolanır.

“Küre-i Arz, âlem-i şehadette bir çekirdektir; âlem-i misaliye ve berzahiyede bir büyük ağaç gibi, semavata omuz omuza vuracak bir azamettedir. Ehl-i keşfin Küre-i Arzda ifritlere mahsus tabakasını bin senelik bir mesafe görmeleri, âlem-i şehadete ait Küre-i Arzın çekirdeğinde değil, belki âlem-i misalîdeki dallarının ve tabakalarının tezahürüdür.”[24]

Eşyanın hakikatını müşahede etmek isteyenler,alem-i misale geçmeliler.

“Hattâ bazı olur ki, masdar telakki edilen bir üstad, ne mazhardır, ne masdardır. Belki müridinin safvet-i ihlasıyla ve kuvvet-i irtibatıyla ve ona hasr-ı nazar ile o mürid başka yolda aldığı füyuzatı, üstadının mir'at-ı ruhundan gelmiş görüyor. Nasılki bazı adam, manyetizma vasıtasıyla bir cama dikkat ede ede âlem-i misale karşı hayalinde bir pencere açılır. O âyinede çok garaibi müşahede eder. Halbuki âyinede değil, belki âyineye olan dikkat-i nazar vasıtasıyla âyinenin haricinde hayaline bir pencere açılmış görüyor. Onun içindir ki, bazan nâkıs bir şeyhin hâlis müridi, şeyhinden daha ziyade kâmil olabilir ve döner şeyhini irşad eder ve şeyhinin şeyhi olur.”[25]

İnsan şu dar alemin kalıblarından geçerek,hakikata nüfuz edebilir.

“İşte herbir hayvan, öyle bir kasr-ı İlahîdir. Hususan insan, o kasırların en güzeli ve o sarayların en acibidir. Ve bu insan denilen sarayın cevherleri; bir kısmı âlem-i ervahtan, bir kısmı âlem-i misalden ve Levh-i Mahfuz'dan ve diğer bir kısmı da hava âleminden, nur âleminden, anasır âleminden geldiği gibi; hacatı ebede uzanmış, emelleri semavat ve arzın aktarında intişar etmiş, rabıtaları, alâkaları dünya ve âhiret edvarında dağılmış bir saray-ı acib ve bir kasr-ı garibdir.”[26]

İnsan alem-i misalide içinde toplamaktadır.Bütün alemlerin fihristesini camidir.

“Cennet'in merkez-i kübrası uzakta olmakla beraber, âlem-i misal âyinesi vasıtasıyla her tarafta görünmesi mümkün olduğu gibi, hakkalyakîn derecesindeki imanlar vasıtasıyla, Cennet'in bu âlem-i fânide -temsilde hata olmasın- bir nevi müstemlekeleri ve daireleri bulunabilir ve kalb telefonuyla yüksek ruhlar ile muhabereleri olabilir, hediyeleri gelebilir.”[27]

Hadiste haber verilen cennetin hakikatı buna bakar.

Rasulullahın miraca çıkmak için cennetten getirilen Burak’a binmesi bu kabildendir.

Hz.Gavsı Geylaninin pişmiş tavuğu sofradan kaldırması bu manayı haber verir.[28]

“eskiden bir zât, haremiyle beraber büyük bir makamda bulundukları halde, maişet müzayakası yüzünden haremi demiş zevcine: "İhtiyacımız şediddir." Birden, altundan bir kerpiç yanlarında hazır oldu. Haremine dedi: "İşte Cennet'teki bizim kasrımızın bir kerpicidir." Birden o mübarek hanım demiş ki: "Gerçi çok muhtacız ve âhirette de çok böyle kerpiçlerimiz var; fakat fâni bir surette bu zayi' olmasın, o kasrımızdan bir kerpiç noksan olmasın. Dua et, yerine gitsin; bize lâzım değil." Birden yerine gitti. Keşf ile gördüler diye rivayet edilmiş.”[29]

Cennetten almaları,alem-i misaldeki temessülüdür.

“Kâinatta Levh-i Mahfuz'un gayet kat'î bir delil-i vücudu ve bir nümunesi, insandaki kuvve-i hâfızadır ve âlem-i misalin vücuduna kat'î delil ve nümune, kuvve-i hayaliyedir ve kâinattaki ruhanîlerin bir delil-i vücudu ve nümunesi, insandaki kuvvelerdir ve latifelerdir ve hakeza...”[30]

“İnsanın ruhu âlem-i ervahtan ve hâfızaları Levh-i Mahfuz'dan ve kuvve-i hayaliyeleri âlem-i misalden.. ve hâkeza herbir cihazı bir âlemden haber veriyorlar. Ve onların vücudlarına kat'î şehadet ederler.”[31]

“Hiç mümkün müdür ki; kendi kemalâtını ve kudret ve rububiyetini izhar etmek için bu kâinatı bütün zerrat ve seyyarat ve ecza ve tabakatıyla halk edip kemal-i hikmetle her birisini bir vazife ile belki çok vazifelerle mütemadiyen çalıştıran ve sermedî, hadsiz cilve-i esmasını göstermek için kafile kafile arkasında, belki seyyar müteceddid dünya dünya arkasında ve mahlukat taifelerini bu misafirhane-i âleme ve hayat-ı dünyeviye meydan-ı imtihanına gönderip âlem-i misalde kurulan uhrevî sinemalar ve berzahî fotoğraflarla suretlerini ve amellerini ve vaziyetlerini alarak onları terhisten sonra, başka taife ve kafile ve seyyal ve seyyar bir nevi dünyaları o meydana vazifeler ve cilve-i esmasına âyineler olmak için gönderen bir Sâni'-i Zülcelal, bir Hâlık-ı Zülcemal, bir Allah-ı Zülkemal; bu fâni dünyada şuur ve akıl ile o Hâlık'ın bütün maksadlarına karşı mukabele eden ve bütün istidadıyla o Hâlık'ı sevip sevdirip tanıyıp tanıttırıp hadsiz dualarla beka-i âhiret saadetini yalvaran ve akıl sebebiyle nihayetsiz elemler aldığından, bütün fıtratı ve ruhu ve istidadı ile ayn-ı lezzet olan hayat-ı bâkiyeyi isteyen bu nev'-i insan için bir dâr-ı mükâfat ve mücazat, bir haşir neşir olmasın? Hâşâ! Yüzbin defa hâşâ ve kellâ!”[32]

Alem-i misale kurulan fotoğraf makinesı ve kameralarla her şeyin sureti alınmaktadır.Ebedi

ahiret sinemalarında seyretmek ve şahitlik yapmak amacıyla...

“Bir kelâm, zihnini alır, misalî âlem-i misallere kadar götürür, gezdirir.”[33]

Böylece burada bulamadığı manasını orada araştırıp bulmaya çalışır.Çünki her kelamın gerçek manası alem-i misaldedir,kayıtlıdır.

“Bilhassa hayat-ı insaniye tabakasına çıkan hayat, aklın nuruyla âlemleri gezmiş olur. Âlem-i cismanîde tasarruf ettiği gibi, âlem-i ruhanîde gezer, âlem-i misale seyahat eder; kendisi o âlemleri ziyarete gittiği gibi, o âlemler de, onun ruhunun âyinesinde temessül etmekle iade-i ziyaret etmiş gibi olurlar.”[34]

O alemlere gidiş geliş vardır.

“Sath-ı Arz mescidini mütehalif ve muntazam harekâtıyla tezyin eden o cemaat-ı uzmanın, satırları andıran saflarının o güzel manzarası muhafaza edilmek üzere, âlem-i misal sahifesinde kalem-i kader ile, İlahî bir fotoğrafla tersim ve terkim edilmekte olduğu ihtimal ve imkândan halî değildir.”[35]

Alem-i misalde günlük dünya ve kainat sayfaları düzenlenmekte ve numaralandırılmaktadır.

“Cam, su, hava, âlem-i misal, ruh, akıl, hayal, zaman vesaire gibi, tecelli-i timsal akislere mahal ve mazhar olan çok şeyler vardır. Maddiyat-ı kesifenin timsalleri hem münfasıl, hem ölü hükmündedirler. Çünki asıllarına gayr oldukları gibi, asıllarının hâsiyetlerinden de mahrumdurlar. Nuranîlerin timsalleri ise, asıllarıyla muttasıl ve asıllarının hâsiyetlerine mâlik ve asıllarına gayr değillerdir. Binaenaleyh Cenab-ı Hak şemsin hararetini hayat, ziyasını şuur, ziyadaki renkleri duygu gibi yapmış olsa idi, senin elindeki âyinede temessül eden şemsin timsali seninle konuşacaktı. Çünki o, timsalinde oldukça harareti, ziyası, renkleri olurdu. Hararetiyle hayat bulurdu. Ziyasıyla şuurlu olurdu. Renkleri ile de duygulu olurdu. Böyle olduktan sonra, seninle konuşabilirdi. Bu sırra binaendir ki, Resul-i Ekrem (A.S.M.) kendisine okunan bütün salavat-ı şerifeye bir anda vâkıf olur.”[36]

O maneviyat sırrıyla haberdar olur ve haberdar edilir.Bir merkeze bağlı olan elektronik oylama cihazında sürekli oyların sayısının görülmesi gibi görülür,bilinir.

“Vücud nev'inde tezahüm yoktur. Yani, pek çok âlemler, haller, vücud sahnesinde içtima eder, birleşirler. Meselâ: Gece zamanı duvarları camdan olan ve elektrik yanan bir odaya girdiğin vakit, âlem-i misale bir pencere hükmünde olan camlarda pek çok menzilleri, odaları göreceksin.”[37]

“Âlem-i ziya, âlem-i hararet, âlem-i hava, âlem-i kehrüba, âlem-i elektrik, âlem-i cezb, âlem-i esîr, âlem-i misal, âlem-i berzah gibi âlemler arasında müzahame ve yer darlığı yoktur. Bu âlemler, hepsi de ihtilâlsiz, müsademesiz küçük bir yerde içtima ederler.”[38]

“Uyku âlemi, yakaza ile âlem-i misal arasında bir köprüdür. Berzah, dünya ile âhiret arasında ayrı bir köprüdür. Ve misal, âlem-i cismanî ile âlem-i ruhanî arasında bir köprüdür.”[39]

Uyku ile bir derece alem-i misale yaklaşılırken,ölüm ile bu dahada gerçekçi olur.

“Âlem-i misal, âlem-i ervahla âlem-i şehadet ortasında bir berzahtır. Her ikisine birer vecihle benzer. Bir yüzü ona bakar, bir yüzü de diğerine bakar. Meselâ: Âyinedeki senin misalin sureten senin cismine benzer. Maddeten senin ruhun gibi latiftir. O âlem-i misal; âlem-i ervah, âlem-i şehadet kadar vücudu kat'îdir. (Haşiye) Acaib ve garaibin meşheridir, ehl-i velayetin tenezzühgâhıdır.

Küçük bir âlem olan insanda kuvve-i hayaliye olduğu gibi, büyük bir insan olan âlemde dahi bir âlem-i misal var ki; o vazifeyi görüyor ve hakikatlıdır. Kuvve-i hâfıza Levh-i Mahfuz'dan haber verdiği gibi, kuvve-i hayaliye dahi âlem-i misalden haber verir.”[40]

Alemi misal âdeta tüm alemlerin ve alemlere birer geçiş noktasıdır.Hudut ve gümrük kontrollerinin yapıldığı ana merkez.

“Bence âlem-i misalin vücudu meşhuddur. Âlem-i şehadet gibi tahakkuku bedihîdir. Hattâ rü'ya-yı sadıka ve keşf-i sadık ve şeffaf şeylerdeki temessülât, bu âlemden o âleme karşı açılan üç penceredir. Avama ve herkese o âlemin bazı köşelerini gösterir.”[41]

“Âlem-i şehadete suretiyle ve âlem-i gayba manasıyla müşabih ve ikisinin mabeyninde bir berzah olan âlem-i misal o muammayı halleder. Kim isterse keşf-i sadık penceresiyle veya rü'ya-yı sadık menfeziyle veya şeffaf şeyler dûrbîniyle ve hiç olmazsa hayalin vera'-i perdesiyle o âleme bir derece seyirci olabilir. Bu âlem-i misalin vücuduna ve onda maanînin tecessüm etmelerine pek çok delail vardır. “[42]

“Âlem-i rü'ya, âlem-i misalin zılli ve o da âlem-i berzahın zılli olduğundan, desatirleri mütemasildir.”[43]

“Nuranînin timsali hayy-ı murtabıttır. Kesifin timsali, meyyit-i müteharriktir. Ruh, en münevver bir nurdur. Tahdidi kabul etmeyen âlem-i misalin pencerelerinde temaşager bir ruhun gayr-ı mahsur timsalleri de, birer ruh-u mütecessiddir. Havassına mâliktir, onun gayrı değillerdir.”[44]

31-05-2003

Mehmet ÖZÇELİK

---

[1] Sözler.86.

[2] Sözler.162.

[3] Sözler.165.

[4] Sözler.195.

[5] Sözler.273.

[6] Sözler.322.

[7] Sözler.342,Lemalar.92.

[8] Sözler.552.

[9] Sözler.570.

[10] Sözler.609.

[11] Sözler.611.

[12] Sözler.704.

[13] Sözler.744,Kastamonu Lahikası.170.

[14] Mektubat.82.

[15] Mektubat.82-83,Muhakemat.64.

[16] Mektubat.249.

[17] Mektubat.

[18] Mektubat.292.

[19] Mektubat.293.

[20] Mektubat.293.

[21] Mektubat.352.

[22] Mektubat.471.

[23] Mektubat.502.

[24] Lemalar.66.

[25] Lemalar.135.

[26] Lemalar.135.

[27] Lemalar.282.

[28] Lemalar.141.

[29] Emirdağ Lahikası.1/87.

[30] Lemalar.355.

[31] Lemalar.355.Haşiye.1.

[32] Şualar.607,Emirdağ Lahikası.1/262,2/96.

[33] İşarat-ül İcaz.61.

[34] İşarat-ül İcaz.178.

[35] Mesnevi-i Nuriye.76.

[36] Mesnevi-i Nuriye.124.

[37] Mesnevi-i Nuriye.137.

[38] Mesnevi-i Nuriye.138.

[39] Mesnevi-i Nuriye.225.

[40] Barla lahikası.345-346.

[41] Barla Lahikası.346.Haşiye.1.

[42] Muhakemat.65.

[43] Sünuhat-Tuluat-İşarat.10.

[44] Sünuhat-Tuluat-İşarat.93.